

Warszawa, dnia 06 października 2020r.

**Uchwała nr 1/10/2020
z dnia 06 października 2020 roku
Komisji Wyróżnień i Dyscypliny
Polskiego Związku Szachowego**

O NAŁOŻENIU KARY DYSCYPLINARNEJ

na zawodniczkę [REDACTED]

Patrycję W [REDACTED]

Komisja Wyróżnień i Dyscypliny Polskiego Związku Szachowego w składzie: Przewodniczący [REDACTED] działając na zasadzie art. 7 w zw. z art. 17 pkt 11 w zw. z art. 20 pkt 2 i inne Regulaminu Dyscyplinarnego i ustawie o sporcie - po przeprowadzeniu postępowania dyscyplinarnego i zebraniu dowodów w sprawie:

- przeciwko zawodniczce [REDACTED] Patrycji W [REDACTED] obwinionej o to, że w dniu 16 sierpnia 2020 r. na zawodach rangi międzynarodowej i centralnej w rundzie IV turnieju w Ustroniu w grupie OPEN FIDE A korzystała w trakcie partii z pomocy zewnętrznej lub dopingu elektronicznego, tj. o przewinienie dyscyplinarne z § 11 pkt. 1. f) Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Szachowego
- Obwinioną Patrycję W [REDACTED] uznaje winną popełnienia zarzucanego Jej czynu i na podstawie § 11 pkt. 1. f) Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Szachowego
- orzeka w stosunku do Pani Patrycji W [REDACTED] karę okresowej dyskwalifikacji w wymiarze dwóch lat

25

UZASADNIENIE

W nawiązaniu do zawiadomienia o możliwości popełnienia przewinienia na zawodach rangi międzynarodowej i centralnej w rundzie IV turnieju w Ustroniu w grupie OPEN FIDE A w dniu 16 sierpnia 2020r. przez zawodniczkę **Patrycję W.** postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2020 wszczęto postępowanie przez Komisję Wyróżnień i Dyscypliny Polskiego Związku Szachowego w pełnym składzie. W związku z zebranymi dowodami w sprawie i przeprowadzeniu postępowania dyscyplinarnego zgodnie z Regulaminem Dyscyplinarnym Polskiego Związku Szachowego i naruszeniem § 11 pkt. 1. f) - korzystanie w trakcie partii z pomocy zewnętrznej lub dopingu elektronicznego, po zebraniu wyjaśnień od Patrycji Waszczuk i Oświadczeń świadków – Komisja Wyróżnień i Dyscypliny ustaliła, że:

1. Pani Patrycja W. skłamała Sędziom: IA (International Arbiter – najwyższa sędziowska klasa międzynarodowa) w obecności Sędziego IA i Prezesa Śląskiego Związku Szachowego Pana – odnośnie posiadanych urządzeń elektronicznych.
2. Używała telefonu w toalecie, co potwierdzają zeznania świadka naocznego Pani
3. Przyznała się, że posiada drugi telefon, przyznając ten fakt dwukrotnie, co potwierdzają oświadczenia świadków: IA i IA
4. Odmówiła okazania torebki, co potwierdzają zeznania świadków: IA i Prezes Śląskiego Związku Szachowego – Pan
5. Usiłowała opuścić salę gry, co potwierdzają zeznania świadków: IA i
6. Usiłowała ukryć telefon na sali gry, co potwierdza oświadczenie świadka Pani
7. Używała telefonu podczas innych rozgrywek, co potwierdza zeznanie świadka – trenera kadry narodowej kobiet – arcymistrza Pana
8. Analiza posunięć Obwinionej wskazują na działanie programu komputerowego, co potwierdzają zeznania Trenera Kadry Narodowej Kobiet

Komisja Wyróżnień i Dyscypliny Polskiego Związku Szachowego, podobnie jak Komisja Dyscyplinarna i Etyki Międzynarodowej Federacji Szachowej, dostrzegają wielką szkodliwość w posiadaniu przy sobie telefonów komórkowych i używaniu programów szachowych do nielegalnej pomocy w trakcie rozgrywania partii. Obecnie programy szachowe posiadają siłę gry znacznie przewyższającą siłę gry najlepszych zawodników świata, włącznie z mistrzem świata [REDACTED]. Jakiegokolwiek skorzystanie z tego typu pomocy automatycznie skutkuje pokonaniem rywala, pozbawieniem go szans na nagrodę finansową, a nierzadko – złamaniem kariery.

Samo wniesienie telefonu do toalety w trakcie rozgrywanej partii jest traktowane przez Komisję Dyscyplinarną zarówno w Polsce jak i za granicami jak oszustwo wielkiego rozmiaru. W ostatnich czasach podobne przewinienia, jak np. przypadek czeskiego arcymistrza [REDACTED] były karane z najwyższą surowością – odebraniem tytułu arcymistrza (*normalnie nadawanego dożywotnio*) i wieloletnią dyskwalifikacją ze wszystkich rozgrywek.

Szachy to sport.

Nie po to zawodnicy grają w szachy i poświęcają czas nauce, kosztownym treningom, wyjazdom na turnieje, wieloletnim wyrzeczeniom i poświęceniom nierzadko odczuwalnym przez ich całe rodziny – żeby być oszukiwanymi przez spryciarza z telefonem. Jest to wypaczenie sensu rywalizacji. Nikt nikogo do gry w szachy nie zmusza. Obwiniona poprzez swoje nieuczciwe zachowanie prawdopodobnie zajęła miejsce kogoś, kto po pierwsze samodzielnie umie grać w szachy, a po drugie włożył w naukę doskonalenia gry: czas, pasję i przede wszystkim - serce. W toku zbieranego materiału dowodowego Komisja z dużym prawdopodobieństwem wskazuje, że obwiniona zajęła miejsce kogoś, kto ten sport kocha.

Zachowanie obwinionej nie wytrzymuje krytyki w całości, nie mniej jednak w niniejszym przypadku z uwagi na młody wiek - Komisja nie skorzystała z prawa wyznaczenia najwyższej możliwej kary.

Warto w niniejszej sprawie wziąć pod uwagę przede wszystkim fakt, że Zarząd Polskiego Związku Szachowego dostrzegając istotę problemu wprowadził w lutym 2020 roku zasadę: „zero tolerancji” dla posiadania przy sobie telefonu komórkowego w czasie partii szachów w imprezach rangi: Mistrzostwa Polski, Mistrzostwa Polski Kobiet i Drużynowe Mistrzostwa Polski w szachach klasycznych. Karą za to przewinienie jest minimum 2-letnia dyskwalifikacja, a karą maksymalną dożywotni zakaz udziału w turniejach szachowych. Patrycja W [REDACTED] brała udział

w największym turnieju w Polsce w kategorii „OPEN”, który co prawda nie zaliczał się do w/w kategorii turniejów, jednak stanowisko Komisji w kwestii posiadania przy sobie telefonów w trakcie gry jest jednoznaczne, zwłaszcza, że zasada „zero tolerancji” obowiązuje wszystkich zawodników wszystkich rozgrywanych turniejów.

Wymienione ustalone i potwierdzone przez kilku świadków okoliczności – nie podlegają żadnym wątpliwościom, a wszelkie zeznania i oświadczenia znajdują się w aktach niniejszej sprawy. Podkreślić należy, że przewinieniem nie jest fakt korzystania z telefonu podczas gry, a samo jego posiadanie i uzasadnione podejrzenia korzystania. W niniejszym przypadku dodatkowo usiłowanie ukrycia, a wcześniej brak poddania się kontroli antydopingowej, a na koniec przyznanie do posiadania, co w zasadzie wystarczyłoby do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Powyższe świadczy o nagannym charakterze, a także o tym, że Obwiniona doskonale zdawała sobie sprawę z tego, co robi. Obwiniona miała świadomość swoich czynów, próbowała najpierw ukryć telefon, a następnie opuścić salę gry. Mogła dobrowolnie oddać torebkę i mogła dobrowolnie oddać telefon, mogła to uczynić, jednak z jakichś powodów tego nie zrobiła. Ten telefon wydawał się być jej potrzebny. Analizy ekspertów szachowych: GM (arcymistrz) [REDACTED] [REDACTED] Profesor IM (mistrz międzynarodowy, ekspert Międzynarodowej Organizacji Szachowej ds. dopingu elektronicznego) [REDACTED], [REDACTED] (analiza gry Patrycji W [REDACTED] w czasie zdobycia Mistrzostwa Europy do lat 16) i [REDACTED] (analiza zdobycia przez Patrycję W [REDACTED] Mistrzostwa Polski do lat 18) potwierdzają zbieżność posunięć z działaniem programu komputerowego.

Istotną rolę w wykazaniu winy Obwinionej wykazuje strona podmiotowa czynu - czyli: zamiar (*łac. dolus*) synonim winy umyślnej - świadomego ukierunkowania na osiągnięcie stanu rzeczy określonego w typie czynu zabronionego. O ile sam zamiar popełnienia czynu zabronionego nie jest karalny, to należy mieć na uwadze, że jednak obecność zamiaru decyduje o uznaniu czynu zabronionego za umyślny lub nieumyślny, co ma wpływ na wysokość kary. W niniejszym przypadku Obwiniona miała pełną świadomość posiadania telefonu o czym świadczą odmowa okazania torebki i sama próba ukrycia urządzenia w sali gry. No przecież gdyby chciała zadzwonić do Babci – to odłożyłaby nawet ten drugi telefon na parapet i odebrała po partii, jednak wolała go ukryć. Trudno w takim przypadku mówić o tym, że nie wiedziała co ma w torebce – musiała wiedzieć, w przeciwnym razie pokazałaby sędziemu zawartość. A skoro wiedziała, to działała umyślnie, bo starała się ukryć zawartość.

Społeczna szkodliwość typu czynu zabronionego, również ma istotne znaczenie w określaniu stopnia winy Patrycji W. [REDACTED] Typ czynu zabronionego, którego znamiona wskazują na zwiększoną szkodliwość społeczną jest typem kwalifikowanym - Społeczna szkodliwość czynu jest stopniowalna, a ocena jej stopnia w tym przypadku jest większa niż znikoma – zgodnie z łacińską paremią: „*Nullum crimen sine damno sociali magis quam minimo*” – (nie ma przestępstwa bez społecznej szkodliwości w stopniu większym od znikomego) - elementy przedmiotowe: rodzaj i charakter naruszonego dobra – oszustwo sportowe; rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody – prawdopodobnie mogłaby wygrać cały turniej grając telefonem; sposób i okoliczności popełnienia czynu - forma: dokonanie; sprawstwo umyślnie; waga naruszonych przez sprawcę obowiązków: przeciwko wiarygodności rozgrywek, doping sportowy; elementy podmiotowe: postać zamiaru: zamiar bezpośredni przemyślany (*dolus directus praemeditatus*); motywacja sprawcy: chęć wygranej zawodów; rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia: złamanie przepisów regulaminu, ustawy o sporcie, zarządzenia Zarządu PZSZACH.

W związku z powyższym Obwiniona nie dała Komisji wyboru, na tej podstawie orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego orzeczenia przysługuje zażalenie do Zarządu PZSZACH w terminie 14 dni.

Całość dokumentacji potrzebnej do złożenia zażalenia znajduje się w siedzibie PZSZACH.

POUCZENIE

Zgodnie z zapisami:

§ 22 Regulaminu Dyscyplinarnego PZSZACH

1. Od orzeczenia organu dyscyplinarnego I instancji stronom przysługuje odwołanie do organu dyscyplinarnego II instancji.
2. Odwołanie wnosi się na piśmie za pośrednictwem organu, który wydał orzeczenie w terminie zawitym **14 dni**, licząc od dnia następnego po dniu ogłoszenia orzeczenia, a jeśli obwiniony nie był obecny na posiedzeniu organu dyscyplinarnego, po dniu doręczenia odpisu orzeczenia.
3. Orzeczenie niezaskarżone w terminie jest prawomocne.
4. O dotrzymaniu terminu odwołania decyduje data stempla pocztowego lub adnotacje organu PZSZach, do którego odwołanie doręczono.
5. Organ dyscyplinarny I instancji po zapoznaniu się z odwołaniem, jeżeli uzna, że zasługuje ono na uwzględnienie, wydaje nowe orzeczenie (w I instancji), zawiadamiając o tym strony. W przeciwnym wypadku akta sprawy wraz z odwołaniem w terminie 7 dni przesyła do organu dyscyplinarnego II instancji.

§ 30 RD PZSZACH

POLSKI ZWIĄZEK SZACHOWY

2. Odwołania od orzeczeń I instancji orzekającej będą przyjmowane po wpłaceniu na rzecz właściwego wojewódzkiego związku szachowego lub PZSzach kaucji pieniężnej w wysokości:

a) od klubów biorących udział w rozgrywkach wojewódzkich lub rozgrywkach centralnych PZSzach kwotę równą dwóm składkom rocznym płaconym do PZSzach,

b) od osób fizycznych i pozostałych klubów kwotę równą jednej składce rocznej płaconej przez kluby do PZSzach.

3. Do odwołania strona załącza kserokopię dowodu wpłaty kaucji.

Ponadto całość dokumentacji postępowania znajduje się w siedzibie PZSZACH.

Komisja Wyróżnień i Dyscypliny Polskiego Związku Szachowego

Do wiadomości:

- Zarząd PZSZACH

Polski Związek Szachowy
ul. Marszałkowska 84/92
00-514 Warszawa
tel. (+48) 22 8414192
e-mail: biuro@pzszech.pl
NIP: 5261667148

PK/84-89